

VALLÁS A CSALÁDBAN

Az Úr feltárta előttem a magasztos és felelős álláspontot, amelyet Isten népének el kellene foglalnia. Ők a föld sója és a világ világossága; úgy kell hát járniuk, amint Krisztus járt. Nagy nyomorúságon kell átmenniük. A jelen a hadviselés és a próba ideje. Megváltónk mondja: „A győztesnek megadom, hogy velem üljön trónomon, amint én is győztem, s Atyámmal ülök trónján.” Nem mindenki nyeri el a jutalmat, aki Krisztus követőjének vallja magát hanem aki győz, amint Jézus győzött. Tanulmányozzuk Krisztus életét, s tanuljuk meg belőle, mit jelent megvallanunk őt a világ előtt. {1T 303.1}

Krisztus világ előtti megvallásához, előbb bennünk kell éljen. Senki sem vallhatja meg igazán Krisztust, csak ha Krisztus gondolatai és lelkülete él benne. Ha az istenfélelem külsősége, az igazság igaznak tartása mindig Krisztus megvallása lenne, azt mondhatnánk, hogy széles az út, amely az életre visz, és sokan megtalálják azt. Értsük meg, mit jelent Krisztust megvallani, s mennyiben tagadjuk meg őt. Lehetséges ajkunkkal megvallanunk, tetteinkkel megtagadnunk őt. Ha a Lélek gyümölcsei láthatók életünkben, akkor Krisztust valljuk. Ha mindent elhagyunk Krisztusért, életünk alázatos, beszélgetésünk mennyei, viselkedésünk kifogástalan lesz. Ha bennünk él az igazság hatalmas, tisztító hatása, s Krisztus jelleme megtestesül életünkben, akkor megvalljuk őt. Ha az örök élet szavai vannak elhintve szívünkben, igazságosság és béke a gyümölcse. Megtagadhatjuk életünkkel Krisztust, ha megtűrjük magunkban a könnyű élet vagy a magunk szeretetét, ha bohóckodunk és tréfálkozunk, ha a világ megtisztelésére vágyunk. Megtagadhatjuk őt megjelenésünkkel, a világhoz alkalmazkodással, hivalkodó külsővel, költséges öltözékekkel. Csak szakadatlan örködéssel és kitartó, csaknem szüntelen imával tudjuk életünkben visszatükrözni Krisztus jellemét, és az igazság megszentelő hatását. Sokan türelmetlen, féktelen lelkületükkel elúzik családjukból Krisztust. Az ilyeneknek van mit legyőzniük e téren. {1T 303.2}

Megmutatták nekem az emberei család legyöngült állapotát. Az ember minden nemzedékkel gyöngébb, és mindenfajta betegség senyveszt bennünket. A szegény halandók ezrei nyomorék, beteges testtel, feldúlt idegekkel, borongó értelemmel vonsozzák gyászos életüket. Sátán hatalma egyre terjed az emberi családon. Ha az Úr nem jönne el hamar, s nem semmisítené meg Sátán hatalmát, a világ rövid időn belül lakatlanná válna. {1T 304.1}

Láttam, hogy Sátán különösen Isten népén gyakorolja hatalmát. Sokakat megmutattak nekem, akik kételkedő, szorongó lelkületben élnek. A test betegségei kihatnak a gondolkodásra. Minden hájjal megkent és hatalmas ellenség követi minden lépésünket, és veti latba erejét és hozzáértését, hogy letérítsen a helyes útról. Isten népe igen gyakran nem virraszt, így fogalmuk sincs félrevezetéseiről. Sátán olyan módszereket alkalmaz, melyek a legjobban álcázzák őt, és gyakran el is éri célját. {1T 304.2}

Testvéreink szabadalmi jogokba és más vállalkozásokba ruházzák javaikat, és másokat is erre biztatnak, olyanokat akik nem bírják az efféle ügyletek bizonytalanságát és gondját. Aggódó, túlfeszített gondolataik súlyosan kihatnak különben is beteges testükre. A csüggedés föléljük kerekedik, majd kétségbeeséssé növekedik. Elveszítik összes önbizalmukat, s azt gondolják, hogy Isten elhagyta őket. Nem merik hinni, hogy kegyelmes lesz hozzájuk. Isten nem hagyja eme szegény embereket Sátán kénye-kedvére. Megtalálják a kiutat a homályból, reszketeg hitüket, újra Isten ígéreteire rögzítik. Isten ki fogja szabadítani őket, gondterheltségüket és bánatukat békére és örömmre fordítja. Hanem ezeknek – láttam – meg kell tanulniuk nyugtalanságukból, hogy hagyják békén a szabadalmi jogokat és hasonló vállalkozásokat. Még testvéreiknek se hagyják rábeszélni magukat az ilyen üzletekbe gabalyodásra, mert reményeik nem válnak valóra, és az ellenség csataterére kerülnek, fegyvertelenül a küzdésre. A javak, amelyeket Isten kincstárába, ügyének fejlesztésére kellett volna fordítaniuk, rosszabb, mintha elvesztek volna, mint hogy e korszerű újításokba ruházták be. Ha az igazság vallói közül bárki megengedhetőnek tartja, s képes belevágni a szabványjog és más találmányokba, ne a testvéreket, hanem, a hitetleneket tegyék működésük területévé. Adventista a neved, s hitvallásod ne vezesse félre testvéreidet, akik Istennek kívánják szentelni javaikat, hanem menj a világba, és hadd ruházzák be pénzüket, akik nem viselik szívükön Isten ügyének fejlesztését. {1T 304.3}

Rámutattak előttem, hogy meg kell nyitnunk otthonunk és szívünk ajtaját az Úrnak. Ha lelkiismeretesen kezdünk tevékenykedni magunkért és családjunkért, segítséget kapunk Istentől. Láttam, hogy szombatünneplés, reggeli s esti ima magukban nem bizonyítják, hogy keresztények vagyunk. Szigorúan

betarthatjuk a külsőségeket, mégis hiányozhat belőlünk az igaz istenfélelem, Krisztus „önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson magának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.” Aki Krisztus követőjének vallja magát, uralkodjék indulatain. Nem engedheti meg magának az ingerlékeny vagy türelmetlen beszédet. A férj és apa fékezze meg a szájából már-már kirobbanó türelmetlen szót. Ügyeljen szavainak hatására, nehogy szomorúságot és sorvadást hagyjanak maguk után. {1T 305.1}

Különösen az asszonyokat érik betegségek és rosszullétek. A család boldogsága jórészt a feleségtől és anyától függ. Ha gyöngye és ideges, ha hagyják, hogy agyondolgozza magát, gondolatai szomorúak lesznek, mivel azok a test fáradtságának nyomában járnak. Ilyenkor a feleség gyakorta a férj hideg tartózkodásába ütközik. Ha nem minden folyik gördülékenyen, ahogya a férj szeretné, a feleséget és anyát hibáztatja. Alig ismeri az anya gondjait és terheit, és nem mindig tudja, hogyan legyen megértő. Nem tudja, hogy a hatalmas ellenség romboló munkáját segíti elő. Neki kellene Istenbe vetett hittel zászlót emelnie Sátán ellen; de mintha vak lenne saját és felesége jóléte iránt. Közönyösen bánik vele. Nem döbben rá, hogy mit tesz. Saját boldogsága ellen cselekszik, és eltörli a családjának boldogságát is. Felesége szomorú és csüggedt lesz. A remény és jó kedély elköltözik tőlük. Az asszony gépiesen végzi napi feladatát, mert tudja, hogy annak meg kell lennie. Vidámságnak és bizakodásának a hiánya az egész családi körben érezhetővé válik. Számos ilyen szomorú család akad a szombattartók soraiban. Angyalok viszik a szegényletes hírt a mennybe, és a jegyző angyalok mindezt felírják. {1T 306.1}

A férj viselje szívében a családját. Különösen kímélje meg a feleségét, ha beteges. Sok betegséget ki tud rekeszteni a nyájas, vidám, bátorító szó. Hathatósabb gyógyszernek bizonyulnak, mint a legtöbb orvosság. Bizakodást ültetnek a szomorú, csüggedt feleség szívébe. A szerető tettekkel, buzdító szavakkal családba hozott boldogság és napsütés tízszeresen megfizeti a fáradtságot. A férj ne feledje, hogy a gyermeknevelés terhének oroszlánrésze az anyára hárul, hogy az anya nagyon hat a gyermekek gondolkodásának alakítására. E megfontolás keltse életre leggyöngédebb gondolatait, s könnyítsen gondoskodón felesége terhein. Buzdítsa, hogy támaszkodjék férje erős szeretetére, és irányítsa gondolatait a mennyre, mert ott az erő, a béke, és a megfáradtak végső pihenője. Nem szabad felhős homlokkal hazatérnie, hanem jelenlétével hozzon napsütést a családba. Buzdítsa a feleségét, hogy fölfelé tekintsen, és higgyen Istenben. Együtt igényelhetik Isten ígéreteit, és az ígéretek gazdag áldásait hozhatják a családba. A ridegség, panasz és harag kirekeszti Jézust a házból. Láttam, hogy Isten angyalai menekülnek onnét, ahol kíméletlen szavak, türelmetlenség és viszály uralkodik. {1T 306.2}

Az Úr megmutatta nekem, hogy gyakran a feleség követ el súlyos hibákat. Nem igyekszik minden erejével megfékezni indulatait, s boldoggá tenni a családi kört. Gyakran idegeskedik, és feleslegesen nyafog. A férj sokszor fáradtan és gondterhelten ér haza munkájából, s vidám, bátorító szavak helyett felhős homlokot talál. Ő is csak ember, így lassan elhidegül feleségétől, nem szeret otthon időzni, útja elsötétül, és bizakodása elpusztul. Elveszti önbizalmát és méltóságát, holott Isten ezt várja el tőle. A férj a család feje, mint Krisztus a gyülekezet feje. Isten szemében visszataszító bármely eljárás, mellyel a feleség csökkenteni igyekezik a férj tekintélyét, s arra igyekszik rávenni őt, hogy leszálljon tekintélyes, felelős állásából. A feleség kötelessége lemondani kívánságairól és akaratáról férje javára. Mindkettő legyen engedékeny, de Isten szava a férj ítélőképességét tartja elsőnek. Ez az elsőbbség nem von le a feleség méltóságából, ha engedékeny azzal, kit tanácsadójaul és védőjeül választott. A férjnek kell teljes szelídséggel, mégis határozottan fenntartani álláspontját a családban. Valaki megkérdezte: állandóan örködnöm kell, szüntelenül fékezni magamat? Megmutatták nekem, hogy nagy munka vár ránk szívünk kutatása terén, és féltékeny örködéssel kell vigyáznunk magunkra. Fedezzük fel, hol követünk el hibát, és őrizkedjünk azon a ponton. Uralkodjunk tökéletesen indulatainkon. „Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testet is megzabolázni.” Az ösvényünkre ragyogó fény, a lelkiismeretünknek kedves igazság vagy elítéli és pusztítja lelkünket, vagy megszenteli, s átalakítja azt. Túl közel élünk a próbaidő végéhez, hogy felületes, külső lelki élettel megelégedjünk. A megtartásunkra eddig elégnék vélt kegyesség most nem fog fenntartani minket. Hitünknek növekednie kell. Viselkedésünkben és lelkületünkkel sokkal krisztusibbá kell válnunk, hogy elviseljük, és sikeresnek, hogy ellenálljunk Sátán kísértésének. Krisztus kegyelme elégséges minden követője számára. {1T 307.1}

A Sátán támadásai kivédésére kifejtett igyekezetünk legyen lelkiismeretes és kitartó. Az ördög latba veti erejét

és szakértelmét, hogy letérítsen a helyes útról. Szemmel tartja kimenésünket és bejövételünket, hogy alkalmat találjon megsebzésünkre és megsemmisítésünkre. Legsikeresebben a sötétben tevékenykedik, azokat sebezze meg, akik nem ismerik csapdáit. Ha megértenénk támadásának módszerét, nem kerekedne fölénk. Gyakran családunk tagjait használja eszközül, hogy elérje célját – belénk lője tüzes nyilait. {1T 308.1}

Szeretteink meggondolatlanul szólhatnak vagy cselekedhetnek, és ez mélyen megsebezhet minket. Nem szándékosan teszik, de Sátán felfújja előttünk a szavakat és tetteket, így lőve nyilat belénk íjából. Nekigyürkőzünk, hogy ellenálljunk annak, aki szerintünk megsértett minket. Így édesgetjük Sátán kísértéseit. Ahelyett, hogy Istenhez imádkoznának erőért, ellenállni Sátánnak, túrjuk, hogy azzal zavarja boldogságunkat, hogy kiálljunk azért, amit jogainknak nevezünk. Ezzel kettős előnyhöz juttatjuk. Tettekre váltjuk sértett érzéseinket, ő pedig eszközéül használ megsebezni, s kétségbe ejteni azokat, akik nem szándékoztak bántani minket. A férj kívánságai néha oktalannak tűnnek felesége szemében, holott ha nyugodtan és őszintén újra fontolóra venné a dolgot férje szemszögéből, meglátná, hogy ha lemondana elgondolásáról, s alávetné magát férje ítéletének, sok boldogtalan órát megtakarítana mindkettőjüknek, s hatalmas győzelmet aratnának Sátán kísértésein. {1T 308.2}

Láttam, hogy Sátán vagy az istenfélők hasznavehetősége vagy élete ellen tör; igyekszik megrontani boldogságukat, míg a földön élnek. Hatalma azonban korlátozott. Fűtheti a kemencét, de Jézus és angyalai örködni fognak a bízó keresztény fölött, hogy semmi el ne égjen, csak a salak. Sátán tüzének nincs hatalma elpusztítani vagy bántani a nemes fémet. Fontos bezárnunk minden ajtót, hogy Sátán ne tehesse be lábát. Minden család előjoga úgy élni, hogy Sátán ne használhassa ki szavaikat vagy tetteiket a tagok rombolására. A családtagok legyenek tudatában, hogy csak annyira erősek, amennyire ellene állhatnak szívós ellenségüknek. Támaszkodjanak buzgó imával és töretlen hittel Krisztus vérének érdemeire, s igényeljék megmentő erejét. {1T 309.1}

A sötétség hatalmai nyüzsögnek az ember körül, eltakarva szeme elől Jézust. Olykor nem tehetünk mást, mint szomorúan és meglepetten várjuk, míg a felleg elvonul. Ezek az időszakok néha borzalmasak. Reményünk meghíúsul, és kétségbeesés kerít hatalmába. E rettenetes órákban tanuljunk meg bízni, teljesen az elfedezés érdemére hagyatkozni, s tehetetlenül, méltatlanul kizárólag a megfeszített és feltámadt Üdvözítőre bízni magunkat. Míg ezt tesszük, soha el nem veszünk – soha! Mikor fény ömlik ösvényünkre, könnyű erősnek lennünk a kegyesség erejében. Hanem türelmesen, reménykedve várunk, mikor felhő nyel el, és sötétség vesz körül, ez hitet és alázatot kíván, mely eléri, hogy akaratunk elmerüljön Isten akaratában. Gyorsan elcsüggedünk, szívből esedezünk a próba eltávolításáért, ahelyett, hogy türelemért könyörögnénk a próba elviselésére, és kegyelmért a győzelemhez. {1T 309.2}

Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni. Ott lehet családunkban Isten szabadítása, de hinnünk kell benne, élnünk kell érte. Szüntelenül hinnünk és bízunk kell Istenben. Felül kell kerekednünk lobbanékony természetünkön, uralkodnunk szavainkon – így döntő győzelmeket aratunk. Ha nem uralkodunk szavainkon s indulatainkon, akkor Sátán rabszolgái, Sátán alattvalói vagyunk: fogságba hurcol bennünket. Minden üres fecsegés, sértő, türelmetlen, ideges szó Sátán felségének bemutatott áldozat. Költséges áldozat ez, költségesebb, mint bármely áldozat, melyet Istennek mutathatunk be, mert feldúlja az egész család békéjét és boldogságát, elpusztítja egészségét, s végül a boldog örök élet feladását okozza. A fegyelem, melyre Isten igéje kötelez, javunkat szolgálja. Növeli családunk és környezetünk boldogságát. Finomítja ízlésünket, megszenteli gondolkodásunkat, békességet fakaszt, végül örök életet terem. E szent fegyelem korlátjában növekedni fogunk a kegyességben s alázatban; könnyűvé válik a helyénvaló szó. Féken tartja a bűnös, indulatos természetet. A bennünk élő Üdvözítő minden órában megerősít minket. Szolgáló angyalok fognak időzni családi körünkben, s örvendezve viszik a mennybe isteni életben elért fejlődésünk hírét. Az írrok angyalok szívderítő, boldog dolgokat jegyeznek föl. {1T 310.1}